

Протокол

№

гр. София, 24.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **9130** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,52 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно уведомен, явява се АДВ. М., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ/ – редовно уведомен, явява се ЮРК. В., представя пълномощно.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

Предвид липсата на процесуални пречки, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА допуснат свидетел при режим на призоваване.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да разпитаме свидетеля. Нямаме други доказателствени искания.

В залата се въвежда свидетелката.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността на:

К. В. С. – родена 1960 г., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес].

Свидетелката – предупредена за наказателната отговорност, която носи по чл. 290, ал. 1 от НК. Обеща да говори истината.

На въпроси на юрк. В. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Работила съм за [фирма]. Започнах от 2013 г. и работих до 2020 г. като работник санитар. Поради ПТП, което стана имах доста усложнения по крака, с кръст, то и в момента съм сега и не мога да изпълнявам тази тежка физическа работа и за това, тъй като имам ТЕЛК. В ТЕЛК решението ми е описано, че не мога да нося тежести и тем подобни и подадох

искането да бъде освободена. Само, че дъщеря ми движеше повечето нещата и тя подаваше молбите към Инспекцията по труда, защото аз повечето бях на легло вкъщи. Моля да я призовете като свидетел, тя е най-запозната с тези неща – тя е упълномощено лице от мен и в момента е отвън. Дъщеря ми подаде такава жалба към Инспекцията по труда, защото на мен не ми се предостави договор от 2015 г. По телефона ми се обадиха, че трябва да подпиша договор, но този договор е от 2015 г. и аз казах със задна дата няма да подпиша такъв договор. След това дъщеря ми отиде в [фирма] при г-жа Т. К. и занесе документите. С болнични такива – тя се занимаваше с това. Те тогава и извадиха искане, по време на болничен да напиша обяснение. Там естествено писало някакъв член, който е за уволнение дисциплинарно и за това дъщеря ми отиде и подаде в Инспекцията по труда жалба. От работодателя не ми е било предлагано да бъда преустроена на по-лека длъжност. Аз не мога да предложа да бъда трудоустроена на друга длъжност. Не съм добре със здравето и не мога да работя, ако ми бяха предложили, щях да преценя. Аз не съм правила такава предложение.

На въпроси на адв. М. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: Телковото решение е 2014 г. на 16.06. За новото, значи един месец преди това. Точно не знам за датата, то фигурира в документацията, кога е изисквала дъщеря ми. Не помня точно от кога ми е телковото решение от 07.06, но ще ви излъжа за датата. След един месец ми е прекратен трудовият договор, но не помня точно дати, ако искате може да разпитате дъщеря ми М. С..

АДВ. М.: Всъщност, аз не знам дали има такава процедура да предявите уведомлението на свидетеля и по скоро ще взема отношение в писмените бележки.

На въпрос на съда АДВ. М. каза: Всъщност трудовият договор е прекратен на 11 когато работодателят ѝ за пръв път е видял телковото решение от 08.06. – три дни, след издаването му, поради което не е имал възможност да предложи по подходяща работа.

На въпроси на адв. М. и съда СВИДЕТЕЛКАТА каза: По принцип физическото състояние. Никой не ме попита от [фирма] как се чувствам аз. Физическото ми състояние не позволяваше да работя. Така решихме семейният съвет вкъщи, че аз не съм способна – там е тежка физическа работа. Мога сама, след като имам ТЕЛК решение и, че ми е влошено състоянието да прекратим договора, без предупреждение – това го пише в молбата за освобождаване. Когато по принцип отидохме да занесе последните документи, аз се връщах от лекар и бях в колата. Изпълнителният директор Н. К. дойде до колата и ме видя в какво състояние съм, вика ми „Краси какво става?“. Той каза: „За момента нямаме никаква работа да ти предложим“. И никой от другото ръководство не дойде да ме види изобщо до колата. Не зная дали решението на ТЕЛК е било обжалвано от работодателя. Писмено такава информация нямам и аз да съм се отказала. Последният ден на работа ми беше на 17.05.2019 г., когато стана ПТП в 15,30 часа, след това не съм ходила на работа.

На въпроси на юрк. В. СВИДЕТЕЛКАТА каза: При моя работодател нямаше подходяща свободна длъжност, на която да мога да работя, всичко е свързано с тежък физически труд.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други въпроси.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания или за разпит на други свидетели.

Предвид изчерпване на доказателствените искания на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. М.: Моля да уважите жалбата на доверителя ми и да отмените предписание по т. 6 от ПИП, обжалваното предписание. Подробни съображения сме изложили в жалбата, която поддържахме изцяло. Считам, че в хода на производството беше безспорно установено всичко изложено в нея. Моля да ми бъде даден срок за писмени бележки, в които да изложат подробни съображения. Претендирам разноски, за което представям списък и договор.

ЮРК. В.: Моля да потвърдите обжалваното предписание като правилно и законосъобразно. Считам, че от събраните писмени доказателства и от разпита на свидетеля в днешното съдебно заседание безспорно се установяват всички материалноправни предпоставки, които обуславят правото на служителя да получи обезщетение по чл. 222, ал. 2 от КТ. Не споделям твърдението на жалбоподателя в жалбата, че за да бъде дължимо това обезщетение, наред с изброените предпоставки кумулативно следва да е налице и неосигуряване на подходяща работа, съобразно предписанията. Материално правната предпоставка е прекратяването да е настъпило поради болест, като в скоби на разпоредбата на чл. 222, ал. 2, са изброени двете хипотези при прекратяване по чл. 327, ал. 1, т. 1 и съответно по чл. 325, ал. 1, т. 9. От анализа на тези две разпоредби считам, че следва предлагането на подходяща работа от страна на работодателя е едно законодателно решение, което има за цел единствено да съхрани трудовото правоотношение на служителя с трайно увреждане, но това обстоятелство по никой начин не е материална предпоставка, която да обуслови правото на обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение. Ако се твърди противното, то ще е налице според мен един правен абсурд, който е лишен от всякаква логика. Това е така, тъй като например, ако прекратяването на трудовия договор е на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 от КТ въпреки, че работодателят има подходяща работа, но служителят не е съгласен да я приеме – тази хипотеза последваща има право на това обезщетение. В тази връзка считам, че няма логика, ако работникът едностранно е прекратил трудовия си договор макар, дори и хипотетично и при работодателя да има подходяща работа да няма право на това обезщетение. Едностранното волеизявление на служителя по категоричен начин манифестира, че той не желае да приеме каквато и да е различна работа от заеманата до момента. Ето защо считам, че единствената предпоставка е заболяването, което в настоящия процес считам за безспорно установено. В съвкупност от другите предпоставки, които са продължителност на трудовия стаж респективно неполучаването на такова обезщетение, в рамките на пет годишен срок. Във връзка с изложените в жалбата твърдения, че телковото решение не е влязло в сила считам, че това не следва да рефлектира върху законосъобразността на предписанието, тъй като съответствието на административния акт с материалния закон, следва да се прецени към момента на издаването на индивидуалния акт, а именно към момента на издаването по административната преписка са установени по недвусмислен начин, че експертното

решение е влязло в сила – поне такива са били впечатленията на административния орган. Във връзка с всичко изложено, моля да потвърдите принудителната мярка. Моля да определите юрисконсултско възнаграждение в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Правя и възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение.

СЪДЪТ,

ПРЕДВИД ИЗЯСНЯВАНЕ НА ДЕЛОТО И ОТ ПРАВНА СТРАНА, ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните за писмени съображения в 14-дневен срок от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,09 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: